

MYŠLENKY NA MĚSÍC SRPEN

MARIE ANCILLA VE ŠKOLE OTCŮ POUŠTĚ

Vydalo Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří 2014

1. Jen Bůh může naplnit nedostatek v srdci člověka, naučit ho opravdové lásce, odpuštění a milosrdenství.
2. Kristova milost nás osvobodila. Opět nás postavila na nohy. Uzdravení, je možné. Stačí chtít a pracovat v potu tváře. Bůh udělá ostatní.
3. Během celého našeho duchovního růstu nás Bůh vychovává ke svobodě. Dal nám ji jako dar, dává nám ji v každém okamžiku. Ale pomalu nám chce za ni svěřit odpovědnost.
4. Člověk je stvořen pro věčnost. Bůh nás stvořil pro život věčný. Kristus přišel, aby nám dal na něm účast.
5. Každé zranění, každá křehkost jsou považovány za šanci, za poklad života, poněvadž je to příležitost k setkání s Bohem.
6. Budeš-li jen trochu pracovat, Bůh ihned k tvé práci přispěje.
7. Nejzdatnější lékaři se nespokojí s tím, že ošetřují výslovně neduhy, ale snaží se předejít hrozícím a umějí jim zamezit svými radami a léky. Stejně i praví lékaři duší bojují svými duchovními radami proti nemocem, které by mohly pokazit srdce.
8. Na křtu jsme byli ponořeni do Kristova velikonočního tajemství. Zvítězili jsme nad zlem. Zbývá, aby každý přenesl do každodenního života to, co mu bylo dáno na křtu jako zárodek.
9. Člověk, stvořený k Božímu obrazu, je povolán, aby Boha poznal a zcela svobodně ho miloval, aby poslušně naslouchal jeho slovu. Jeho povoláním je žít ve velké blízkosti Bohu.
10. Křesťan se má vyznačovat neustálým pokrokem, ctnosti v něm mají růst.
11. Láska je pro nás způsob, jak můžeme žít věčný život, pro který nás Bůh stvořil. Dává nám zakoušet věčnost v čase.
12. Začátkem spásy je vlastní náprava.
13. Duch svatý dává zazářit svému světlu v srdci. To je proměnění slíbené těm, kdo si dali práci s hledáním Boha.
14. Byli jsme učiněni k podobnosti s Bohem. Vraťme tomuto obrazu všechnu krásu, jaká mu přísluší.
15. Srdce má oči. Když je srdce očištěné, míří pohled tam, kde ho nese hluboká touha, ke kontemplaci Pána.

16. Člověk touží po dobru, ale dělá zlo; už nemá plně v moci svou vůli. Člověk tedy potřebuje Boží popud.
17. Bojuj proti myšlenkám, které ti přinášejí zmatek. Žádná myšlenka, v níž nevládne klid a pokora, není podle Boha.
18. Bůh neodmítá nikomu svou podporu. Proto ten, kdo dělá všechno, co je v jeho moci, zvítězí.
19. Mějme odvahu! Dosud podléháme vášním a jsme bezmocní. Ale obětujme Ježíši Kristu s neochvějnou vírou svou slabost a duchovní bezmocnost a s hlubokou pokorou mu je vyznejme.
20. Adam je každý z nás. Místo aby člověk řekl: „Pane, odpusť mi,“ a tak znovu navázal rozhovor s Bohem, uzavře se v sobě.
21. Abyste si udrželi stále vzpomínku na Boha, máte formuli modlitby, kterou musíte míst ustavičně před očima: „Bože, pospěš mi na pomoc!“
22. Jako nemůžeme zabít divoké zvíře beze zbraní, tak nemůžeme přemoci hněv bez pokory.
23. Objevíme-li před Bohem hřích, obavy, křehkosti a všechno, co tkví na dně naší bytosti, je to pro nás příležitost ke zkušenosti spásy, milosrdenství.
24. Snažme se, dokud žijeme, střežit si čistotu svědomí. Nestřpme, aby nám při kterékoli příležitosti něco vyčítalo.
25. Naučí-li se člověk přijímat se takový, jak je, místo aby chtěl přizpůsobit Boží vůli svému přání, dělá ho to pokornějším a skromnějším.
26. Chování druhého by nás nikdy nedohnalo k hříchu, kdybychom neměli v srdci počátek všech vin.
27. Náš Pán přichází s klidem, ale všechno, co je od nepřítele, se zmatkem a hněvem.
28. Nic netěší zlého ducha tolik, jako když vidí, že nechceme odhalit tajemství svých myšlenek.
29. Roztržitosti jsou velmi užitečné. Upozorňují nás bez jakékoli iluze, čím se obvykle zaměstnává naše srdce.
30. Pramenem a původem hříchu je srdce. Podobá se půdě, kterou musíme žárlivě opatrovat, aby nezarostla bodláčím.
31. Ať děláme cokoli, musíme si dát pozor, abychom si udrželi pokoj srdce a zachovali pokoj s těmi, kdo s námi pracují.

**Myšlenky byly sestaveny v Pastoračním domě Velehrad v Itálii
ve spolupráci s Arcibiskupským gymnáziem v Kroměříži.**